

**[Arbejdsministeren]**

Jeg vil jeg godt på baggrund af flere ordføreres indlæg sætte en tyk streg under, at forslaget her ikke giver én kroners skattnedsættelse, ikke én kroners besparelse. Forslaget giver mulighed for, at der er flere, der kan komme igennem uddannelsessystemet, og jeg er også overbevist om, at systemet vil medvirke til, at uddannelsespladserne går mere præcist til dem på arbejdspladserne, som har behov for uddannelserne, end de gør i øjeblikket. Det er i hvert fald et synspunkt, som jeg har mødt meget ofte i den offentlige debat.

Der er kommet en rapport fra dette udvalgsarbejde, og i denne rapport er der en række forslag, og forslagene i dette lovforslag er hentet derfra. Jeg skylder parterne at sige, at man ikke har taget stilling til forslagene, så jeg forsøger altså ikke her at foregøgle, at disse forslag bakes der op om såvel fra arbejdsgiversiden som fra lønmodtagersiden. Der vil givetvis komme nogle henvendelser til udvalget fra visse organisationer, som er negative, i alt fald over for elementer i dette forslag.

Det drejer sig altså om at få flere uddannelsespladser og om at få uddannelsespladserne kanaliseret derhen, hvor der er størst behov for dem.

Jeg føler egentlig ikke anledning til at kommentere så forfærdelig meget på de enkelte ordførerindlæg, andet end at de generelle bemærkninger, jeg er kommet med her, faktisk er svar til flere af ordførerne. Jeg synes, der var positive meldinger fra langt de fleste ordførere. Der var faktisk ikke en eneste ordfører, der blankt afviste det hele. Endog Socialdemokratiet var positivt over for et element i forslaget, og det er dog altid noget.

Nu bliver lovforslaget naturligvis behandlet efter alle kunstens regler i Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg er overbevist om, at vi nok skal finde frem til et brugbart resultat.

**Bakholt (S):**

Under det udvalgsarbejde, der skal foregå i Arbejdsmarkedsudvalget efterfølgende, vil der være særdeles stort behov for at få analyseret konsekvenserne af dette grundigt.

Jeg lagde mærke til, at CD's ordfører sagde, at når arbejdsgiverne skulle betale noget mere, så var det en forudsætning, at de skulle have større indflydelse. Jamen det er jo én af problemstillingerne. Vi har i dag partsstyring af ar-

bejdsmarkedsuddannelserne og en lang række erhvervsmæssige uddannelser, og det er noget enestående for Danmark og noget enestående godt.

Det er helt givet, at hvis man prøvede på at lægge øgede betalinger over på en bestemt gruppe, i dette tilfælde arbejdsgiverne – men det gør man altså ikke, de kommer ikke til at betale – så ville de selvfølgelig også forlange større indflydelse på tingene, udvikling af kursustyper osv. Det vil sige, at den ligelige partsindflydelse, vi har i dag, ville gå fløjten på lidt længere sigt, og det er meget, meget betænkeligt.

Arbejdsministeren siger, at der ikke er besparelser i det. Jeg sidder med denne lille bog, der er udgivet af Finansministeriet i efteråret 1990, et bilag til statsministerens udtalelse i Folketinget den 15. november 1990 om helhedsløsninger. Det fremgår klart på side 5, at ved at gennemføre en brugerbetaling som den, der er foreslået her, kan der etableres yderligere 1.250 helårspladser. Det vil sige, at det, man gør ved at gennemføre forslaget her, er, at man tager 1.250 ud og giver plads til 1.250 andre. Det er en besparelse, og det er konsekvenserne af det.

Så bliver jeg nødt til at sige til den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, at vi i Socialdemokratiet – det ved fru Lone Dybkjær også godt – er modstandere af det, der hedder brugerbetaling på bl.a. uddannelsesområdet. Det står vi fast på. Vi er urokkelige her. Det er et dårligt system. Det skal ikke være sådan, at de mennesker, der har brug for en uddannelse, skal se i tegnebogen, om de nu har råd til at gå i gang med den uddannelse eller ej. Det bliver tilfældet for tusindvis af mennesker, hvis dette forslag gennemføres, og det synes jeg er en skandale. Det er et system, der er opbygget ved betaling fra lønmodtagere, ved betaling fra arbejdsgivere. Så skal man ikke komme og sige, at nu skal vi betale yderligere for at bruge det – til skade for de mennesker, der vil bruge det.

Ja, man kan godt le ad det, men det er altså vor holdning til det.

**Arbejdsministeren (Kirkegaard):**

Over for hr. Bakholt må jeg fastholde, at dette ikke er et spareforslag. Det spareprovenu, der måtte blive opnået, går til flere uddannelsespladser i selve systemet. Det mener jeg i og for sig også at hr. Bakholt dokumenterede ved at henvise til det bilag, hr. Bakholt havde med på talerstolen.